

սրբազան պարտք ենք համարում մեր անսահման երախտագիտությունը հայտնելու բոլոր ճնշված ու ստրկացված ժողովուրդների փրկության փարոսին՝ հանճարեղ ՍՍԱԼԻՆԻՆ, որին մենք բոլորս պարտական ենք մեր մայր-հայրենիքի վերածնության և ծաղկման համար, մենք լի ենք մեծ երախտագիտության զգացմունքով դեպի ազնիվ ու մեծ ուսու ժողովուրդը, որը եղել է և մնում է մեր ժողովրդի պաշտպանը և մեծ բարեկամը: Մենք մեր շնորհակալությունն ենք հայտնում Սովետական Հասարակության կառավարությանը և ժողովրդին՝ մեզ ցույց տրված հյուրընկալության և մեր հայրենիքը այնպես մոտիկից ու սովորաբար ճանաչող հնարավորություն տրամադրելու համար:

Ռուսինիայում ապրող հայերի պատգամավորության ներկայացուցիչ դոկտոր Ա. Տիրացյանն ասաց. «Մենք մեր համերժ-

պիրելի հայրենիքից մեկնում ենք ամենալավագույն տպավորություններով, որովհետև այն բոլորը, ինչ որ տեսանք ու լսեցինք, գերազանցում են մեր բոլոր սպասումները: Այսօր մենք Ռուսինիա ենք մեկնում խորին համոզմունքով, որ այլևս ոչ մի բան չի միճակի չի կանգնեցնելու հայերի հայրենիքի տնտեսական ու կուլտուրական վերելքը, որովհետև այդ վերելքը կատարվում է սրբաբաց արագության և գտնվում է հաստատ ձեռքերում:

Մենք հպարտ ենք մեր ստացած տպավորություններով և հույս ունենք, որ մեզ հետ միասին նաև արտասահմանյան ամբողջ հայությունը շատ շուտով կկարողանա հավաքվել հայրենիքի հովանու տակ:

(«Սովետ. Հայաստան», 6 հուլիսի, 1945 թ., 134 (7387)):

(ՀՀԳ)

ՀԱՅ ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐՆԵՐԻ ԵՎ ՀՅՈՒՐՆԵՐԻ ՄԵԿՆՈՒՄԸ

Ս. Թ. հուլիսի 3-ին Երևանի օդանավակայանից հատուկ ինքնաթիռներով դեպի Թեհրան և Սոֆիա մեկնեցին Ռուսինիայի, Բուլղարիայի, Իրանի, Թյուրքիայի, Հունաստանի, Լիբանանի, Սիրիայի, Պաղեստինի, Եգիպտոսի և Ամերիկայի պատգամավորներն ու հյուրերը:

Երևանի օդանավակայանից թռչելուց առաջ Հայ Եկեղեցական Ժողովի պատգամավորները և հյուրերը հեռագիր ուղարկեցին Սովետական Միության Գեներալիսսիմուս Մեծ ՍՍԱԼԻՆԻՆ, որով շնորհակալու-

թյան և երախտագիտության զգացմունք են հայտնում սիրելի հայրենիքը այցելելու հնարավորության և ցույց տրված հյուրընկալության համար:

Շնորհակալության հեռագրեր ուղարկվեցին նաև Հայկական ՍՍՌ Գերագույն Սովետի Նախագահության Նախագահ Բնկ. Մ. Պապյանին և Ծայրագույն Պատրիարք Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Գեվորգ Զ-ին:

(«Սովետ. Հայաստան», 6 հուլիսի, 1945 թ., № 134 (7387))

